

<i>preek</i>	15 oktober 2023
<i>thema</i>	Bevrijd!
<i>tekst</i>	Kolossenzen 2:14 BGT: Onze zonden waren opgeschreven op een lange lijst. Die lijst was bedoeld om ons te veroordelen. Maar God heeft die lijst weggedaan. Hij heeft hem vernietigd toen Christus stierf aan het kruis.
liturgie:	DNP Psalm 93 (De Heer is koning tot in eeuwigheid)
<i>votum en groet</i>	Liedboek 84a (Wat hou ik van uw huis)
<i>gebed</i>	
<i>kindermoment</i>	ELB 445 (Ik zag een kuikentje, dat bij zijn moeder zat)
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>lezen Kolossenzen 2:6-15 BGT</i>	
<i>preek</i>	Kerkboek-2006 Gezang 91 (In het kruis zal ik eeuwig roemen)
<i>gebed ingeleid met</i>	Opwekking 488 (Lord I come to You)
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	
<i>HAI: instelling, eenheid, gebed</i>	Hemelhoog 203 (Langs de Via Dolorosa in Jeruzalem die dag)
<i>HAI: opwekking</i>	
<i>viering in twee kringen</i>	Liedboek 103c:1,2 (Loof de koning, heel mijn wezen)
<i>HAI: dankzegging (2)</i>	
<i>zegen ingeleid met</i>	ELB 194 (Er is een stad voor vriend en vreemde)

Een misdadiger moet gestraft worden.

Wie misdaden pleegt, moet gestopt worden. We moeten zien te voorkómen dat zo iemand verder kan gaan met het bedrijven van misdaden. Een misdadiger moet worden uitgeschakeld. Als dat alleen kan door de misdadiger te doden, dan mag dat. Maar als het lukt, moet je een misdadiger gevangen nemen en hem een eerlijk proces geven hoe moeilijk dat ook is, zeker als het om afschuwelijke misdaden gaat. Alle feiten worden zorgvuldig onderzocht. De strafbare feiten worden op een rijtje gezet. Er worden vervolgens aanklachten geformuleerd. Tijdens het proces wordt beoordeeld of de aanklachten terecht zijn. Alles wat niet terecht is, wordt weggedaan uit de lijst. De rest blijft staan en is de grond voor de veroordeling en de straf.

Paulus schrijft daarover en dan heeft hij het over mensen in Kolosse.

Hij schrijft aan hen allerlei heftige dingen:

Jullie waren vijanden van God. Jullie hoorden niet bij hem, want jullie deden slechte dingen (Kol. 1:21).

Jullie leidden een zondig bestaan (Kol. 2:11).

Eigenlijk waren jullie dood. Want jullie hoorden niet bij Gods volk, en jullie deden slechte dingen (Kol. 2:13).

Eén en al aanklacht dus, één en al verwijt aan mensen die niet bij het joodse volk hoorden en die echt helemaal fout zaten en helemaal verkeerd deden.

Maar het gaat niet alleen over mensen in Kolosse. Het gaat over *ons*.

Paulus heeft het over *onze* zonden die opgeschreven waren op een lange lijst.

Zo staat het in de eenvoudige versie van de BGT. In de NBV wordt het completer en daardoor wat moeilijker verteld: het ging om een document met voorschriften waar *wij* ons niet aan hielden; het was een document waarin wij werden aangeklaagd; zo werd het een lijst van *onze* zonden.

Paulus beseft dat hij zelf ook bij de misdadigers hoorde en dat ook zijn zonden bijgeschreven stonden op de lijst van *onze* zonden. Die lijst was bedoeld om *ons* te veroordelen. Het ging over *ons*, mensen: misdadigers!

En dan ...

Bij Paulus lees je een wonderlijke wending. Hij heeft het over Christus die stierf aan het kruis. En hij beseft dat dat grote gevolgen heeft voor de lange lijst van *onze* zonden!

Die lijst was bedoeld om ons te veroordelen maar God heeft hem *weggedaan*. Dat is het eerste wat Paulus ervan zegt.

Hij zinspeelt daarmee op een gewoonte in zijn dagen. Toen werden de aanklachten opgeschreven op een wastafeltje; je zou zo'n wastafeltje kunnen vergelijken met een magnetisch tekenbord. De aanklachten staan op een rijtje en ze doen allemaal mee in het proces. Als nou blijkt dat een aanklacht niet terecht is, dan wordt die aanklacht gewist; de aanklacht speelt dan niet langer een rol in het proces; de aanklacht kan geen reden meer zijn tot veroordeling.

Zo is het ook met de aanklachten tegen *ons*, mensen. Dat we God niet de eer hebben gegeven! Dat we onze naaste aan z'n lot hebben overgelaten! Dat we van Gods goede schepping een puinhoop hebben gemaakt! Al die aanklachten zijn door God uitgewist, weggedaan. Ze bestaan niet meer, sinds Christus aan het kruis gestorven is.

Dat zou voor ons al genoeg moeten zijn. Maar het valt niet mee om dit echt te ervaren en om dit mee te nemen in ons dagelijks leven. Daarom voegt Paulus nog iets toe: God heeft de lijst niet alleen *weggedaan*! Hij heeft hem ook nog *vernietigd*.

Ook daarmee zinspeelt Paulus op een gewoonte in zijn dagen. De reden voor de executie werd toen op een bordje geschreven dat boven het hoofd van de gekruisigde werd vastgespijkerd aan het kruis.

Zo is het ook met de aanklachten tegen *ons*, mensen. Dat we God niet de eer hebben gegeven! Dat we onze naaste aan z'n lot hebben overgelaten! Dat we van Gods goede schepping een puinhoop hebben gemaakt! Die aanklachten zijn aan het kruis van Christus gespijkerd.

Omdat Christus aan het kruis gestorven is, zijn alle aanklachten tegen *ons*, mensen, door God vernietigd. Ze worden versnipperd. Ze zijn verdwenen. We zijn bevrijd! We hoeven niet te sterven maar we mogen leven, omdat we bij Christus horen en met Christus verbonden zijn. Dat vierten we tijdens het avondmaal.

“Ik ben van dood en zonde vrij”.

Amen!